

STRATEGII DE PREDARE CARE SĂ CORESPUNDĂ STILURILOR INDIVIDUALE DE ÎNVĂȚARE

Prin învățare, în sens larg, înțelegem procesul de formare sau de restructurare a unui comportament. Învățarea este privită de obicei ca un proces ce se desfășoară în funcție de numeroși factori, rezultatul fiind un ansamblu de produse, priceperi, deprinderi, abilități, convingeri, sentimente, interese, atitudini, obișnuințe, modalități de a gândi și de a acționa, pe baza cărora are loc reconstrucția continuă a comportamentului uman.

Învățarea școlară este procesul de receptare și asimilare a informațiilor și influențelor educative, de reorganizare, de construcție și dezvoltare a structurilor cognitiv-operaționale, psihomotrice și afective, precum și a însușirilor psihice ale personalității (aptitudini, interese, temperament).

Analizată din această perspectivă, învățarea școlară este considerată ca un instrument de dezvoltare a personalității elevilor, prin autoconstrucție și individualizare continuă.

Procesul învățării se desfășoară în mai multe faze:

- receptarea și înregistrarea materialului pe fondul unei stări de atenție și activare cerebrală;
- înțelegerea și generalizarea prin formarea de noțiuni, principii etc.;
- fixarea în memorie (stocarea), actualizarea prin reproducere a cunoștințelor și transferul acestora.

Cu cât gradul de organizare a materialului de învățat este mai mare, cu atât eficiența învățării crește. Profesorul de specialitate trebuie să fie preocupat de modul cum trebuie organizată învățarea, astfel încât să-i creeze fiecărui elev condiții să învețe, în raport cu posibilitățile lui, cu ritmul său de muncă individuală.

Principiul individualizării învățării trebuie să servească înțelegerii materialului de către elev, sesizării structurii lui interne, a elementelor esențiale și a legăturilor dintre cunoștințe, întrucât se memorează rapid și se reține mai mult timp materialul înțeles și integrat în cunoștințele anterioare.

În predare, profesorul de specialitate va avea în vedere ca materialul să fie accesibil, adecvat nivelului de gândire și de cunoștințe al elevului, să fie structurat logic și prezentat în mod gradat: de la simplu la complex, de la ușor la greu, de la cunoscut la necunoscut.

Învățarea centrată pe elev se referă la învățare și nu la predare. Rolul profesorului de specialitate este de a coordona învățarea și de a-i ajuta pe elevi să înțeleagă modul în care învață. El trebuie să ofere elevilor oportunități de a învăța într-un mod în care îi ajută cel mai bine și să îi determine să-și asume responsabilitatea propriei lor educații.

Învățarea centrată pe elev presupune așadar o diferențiere a instruirii, aceasta însemnând răspunsul profesorului la nevoile elevului călăuzit de principii generale ca:

- ✓ sarcini care respectă elevul;
- ✓ grupare flexibilă;
- ✓ evaluare și ajustare continuă.

Profesorii pot diferenția conținutul, procesul și produsul educației în funcție de disponibilitate, interese și profil de învățare folosind o varietate de strategii de instruire și de management al clasei: inteligențe multiple, puzzle, casete, activități ancoră, fișe de lucru, texte, materiale suport, studii orbitale, învățare în grupuri mici, investigații în grup, studiu independent, activități practice, strategii de interogare, centre de interes, grupuri de interes, teme pentru acasă, jurnale.

prof. Daniela Rus
Liceul Tehnologic „Brad Segal” Tulcea